

Ούγκαρίας, τῆς Ἰσπανίας, καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῶν, ὡς τῆς Καμπανίας, τοῦ Τοκαΐ, κ. λ.

Οἱ ἄνθρωποι μὴ εὐχαριστούμενοί ποτε εἰς τὴν κατάστασίν των, ἐπιθυμῶν πολλάκις νὰ ἐκβῶν ἀπὸ αὐτὴν, ἢ καὶ νὰ τὴν λησμονήσουν πρὸς καιρὸν μὲ τὴν μέθην, καὶ διὰ τῆτο ἐπιθυμοῦν τὰ μεθυστικά ποτά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πρῶτον πολυχρηστότατον, καὶ περισσότερον εἶναι τὸ Κρασί, μεταφερόμενον πανταχῶ, καὶ ἀποτελεῖν μέγα ἐμπόριον· διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νὰ λαλήσωμεν εἰς πλάτος περὶ τούτου.

Ὅσον διὰ τὰ ἀπλά, καὶ ἀκατασκευάστα Κρασία, αἱ Νῆσοι καὶ τὰ παράλια τῆ Ἀρχιπελάγους μας, ὑπερτερῶν τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Οἰκουμένης, ἂν δὲν βάλῃ εἰς σύγκρισιν τινὰς τὰ Ἰσπανικὰ, καὶ Πορτογαλλικὰ· εἰς τὰ κατασκευαστὰ ὅμως διὰ τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ τέχνην τῶν Εὐρωπαίων ἐγκρίονται τὰ Γαλλικὰ, καὶ τὸ Οὐγκαρικὸν Τοκαΐ.

Ἀπὸ τὰ Νησία τῆ Ἀρχιπελάγους ἡ Κύπρος, ἡ Σαντορίνη, ἡ Σάμος, ἡ Τέρεδος, ἡ Σκόπελος, καὶ ἡ Κρήτη μὲ τὴν Μύλον, δίδουσι τὰ περισσότερα Κρασία εἰς τὸ ἐμπόριον· ὅλα ὅμως καθὼς προεῖπον εἶναι φυσικὰ, καὶ ἀπλά, ἂν ἐξαιρεθῇ ὁ Γύψος, τὸν ὁποῖον βάλῃ εἰς μερικὰ διὰ νὰ βαστάσῃν περισσότερον· τὰλλα Νησία κάμνουν καλὰ, ἀλλ' ὀλίγα Κρασία. Τῆς λεγομένης Κομμανδαρίας, ἀπὸ τῆ Κομμάνδω, προστάζω, Ἰταλικῶ, ἀρετὴ πρωτίστη εἶναι ἡ παλαιότης, καὶ τὸ ἀνέροτον, καὶ ἄδολον, τὰ ὁποῖα ἤμπορῶν νὰ νομισθῶν κίονα προτερήματα εἰς ὅλα τὰ εἶδη, ὥστε ἡ παλαιότερα Κομμανδαρία κρίνεται καὶ προτιμότερα.

Μοσχάτον, Κρασίον διαφόρων μερῶν τῆ Ἀρχιπελάγους, ὀνομάζεται τὸ γλυκὺ, καὶ εὐώδες, τὸ ὁποῖον οἱ Εὐρωπαῖοι Μαλβασίαν γνωρίζουν, καὶ ἡ Κρήτη ἐκβάλλει καλλίτερον· αὐτὸ εἶναι ὁ Ἀνθοσμίας τῶν Ἀρχαίων.

Τὰ παράλια τῆς Προποντίδος κάμνουν πολὺ Κρασί κίρρον, καὶ μαῦρον, καὶ ἀφ' ἑ ποτισθῇ ἡ Κωνσταντινέ-

πολις, καὶ ὁ τόπος, στέλλονται πολλά εἰς τὰ Ῥωσσι-
κὰ παράλια τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

Ἡ Μάλαγα τῆς Ἰσπανίας, καὶ τὸ Πόρτον τῆς Πορ-
τογαλλίας δίδουσι κρασία ἐξάίρετα, καὶ πολὺ πλῆθος
δευτέρας ποιότητος διὰ τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὴν Ἀμε-
ρικὴν.

Τὸ Κρασί τῶν Καναρίων, ἥτοι τῶν Νήσων τῶν Μα-
κάρων, μακαρίζεται ὡς ἀμίμητον· ἡ Νῆσος Μαδέρα εἰς
τὰ παράλια τῆς πρὸς δυσμὰς Ἀφρικῆς, δίδει δυνατὸν
κρασί, ἀλλὰ πρέπει νὰ ποθῆ μετὰ τριετίαν.

Ἡ Γαλλία τέλος πάντων δίδει πολλὰ Κρασία, καὶ
ἐξάίρετα, ὡς τῆς Καμπανίας, τῆς Βορδουγάλης, καὶ πολ-
λῶν μερῶν ἄλλων.

Ἡ Ἰταλία κάμνει καλὰ κρασία, ἀλλὰ μόνον διὰ
χρῆσίν της.

Τὸ Τοκάϊ ἢμπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ τὰ μακάρια κρα-
σία τῶν Καναρίων· καὶ τὰ κρασία τῆς Συραῆς Ἐπαρ-
χίας τῆς Περσικῆς Βασιλείου φημίζονται, ὡς δυνατώτα-
τα, καὶ μεθυστικώτατα, ἀπὸ τὰ ὅποια λαμβάνουσι αἱ
Ἰνδίαί, καὶ ἡμεῖς δὲν τὰ γνωρίζομεν.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ γενικὰ γνωρίσματα τοῦ καλοῦ κρασίου
εἶναι τὸ νὰ ἦναι ἀδολον, καθαρὸν, χωρὶς ὀσμὴν ἑτερο-
γενῆ, δυνατὸν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ πτυπᾶ εἰς τὸ κεφάλι,
καὶ σωματῶδες, χωρὶς ὀξύτητα, ἢ πικρίαν, καὶ διαρ-
κῆς, ἥτοι βασταγερόν. Μετακομίζεται εἰς βαρύλλια·
τὸ δὲ κάλλιστον εἰς φιάλας. Ἰδὲ τὰς ἀνω Πόλεις καὶ
τόπους εἰς τὸν Β'. Τόμον.

Τὸ πόκρασον ὀνομάζεται μίγμα Κρασίου μὲ ζάχαρι,
καὶ ἀρώματα, καθὼς βλέπεις εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα.

Φοινικόκρασον λέγεται τὸ γινόμενον εἰς τὰς Ἀνα-
τολικὰς Ἰνδίας, ἀπὸ διαφόρων Φοίνικας, ἀλλ' εἶται ἐφή-
μερον, καὶ δὲν διαρκεῖ πολὺν καιρὸν.

Τὸ Κρασί μετρίως πινόμενον εἶναι στομαχικόν, καὶ
δυναμωτικόν, καὶ ὑπνωτικόν, διὰ τοῦτο εἶναι καὶ εἰς
τὴν Φαρμακοποιίαν εὐχρηστον. Οἱ Φαρμακοπῶλαι κα-
τασκευάζουσι καὶ ἄλλα Κρασία, ὡς τοῦ Ἀψιγθίου,
τοῦ

του Ὑσσώπου, τῶν Φοινίκων, τῶν Σύκων, τῆς Κίνας (τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπλῶς Κρασί με κόνιν ἢ κομμάτια αὐτοῦ τῆ ἀντιπυρετικῆς ἰατρικῆς) τὸ ἐμετικὸν Κρασίον, καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐμπορικὰ ἔργα καὶ μελέτη. Πωλεῖται τὸ Κρασίον μετὰ τὰ κατὰ τόπους μέτρα τῶν ὑγρῶν, τὰ ὁποῖα θέλομεν διαγράψει εἰς τὸν ἐξῆς Β'. Τόμον.

ΚΡΕ'ΑΣ. Τὸ ἐμπόριον γνωρίζει κρέατα ὅσα σώματα ζῶων τετραπόδων τρώγονται, καὶ εἰς μὲν τὰ ναυπὰ ἐμπρεύονται οἱ σφαγεῖς, καὶ οἱ ζωοπῶλαι, καθὼς οἱ πωλῆντες πρόβατα, βόας, αἴγας, καὶ παρόμοια, περὶ τῶν ὁποίων λέγομεν εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα.

Κρέατα δὲ ἐμπόριον εἶναι τὰ ἀλατιζόμενα εἰς βαρύλια, βοῖδινα, καὶ μεταφερόμενα πωλῆνται ἢ Ῥωσσία δίδει εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' ὀλίγον ὡς ὀλιγομεταχειρίστον, καὶ διὰ μόνους τοὺς ναύτας.

ΚΡΕΜΟΡΤΑ'ΡΤΑΡΟΝ ἀπὸ τῆς Crema, Κορυφή, ὡς τὸ γάλακτος, καὶ ἄλλων, καὶ Tartarum, ὁ Τρυγίας, ἢ τοῦ Τρυγίου κορυφή, ἰδὲ **ΤΡΥΓΙΑΣ**. ἴσως δὲ καὶ τὸ Cremor αὐτὸ ἀπὸ τὸ Κρίμνον.

ΚΡΕ'ΣΠΟΝ (1) Crèpe, Γαλλιστί, καὶ Velo, Ἰταλιστί, Τουρκιστί δὲ Βουρντζοῦκι, ὕφασμα μεταξωτὸν, λεπτὸν ἀραιὸν, καὶ οὐλον διὰ τοῦτο τὸ ὀνομάζω **ΤΡΙΧΟΤΛΟΝ**, καὶ ἰδὲ τοῦτο.

ΚΡΗΤΙΚΗ' ΓΗ'. Ἀπὸ τῆς Λατινικοῦ Creta, ἢ παρὰ τῶν Ἑλλήνων Κιμωλία, διότι εὐρίσκεται εἰς τὴν Κίμηλον Νῆσον, ἢ ὅτι Κίμηλος, ἢ Κρήτη ἀρχαιότερον βῶλος λευκός, ἢ πέτρα ἀπαλωτάτη, καὶ διὰ τῆτο χρησίμη εἰς τὸ λεύκασμα τῶν μεταλλικῶν σκευῶν, καὶ τῶν μεταξωτῶν, καὶ ἄλλων πανίων, ἐπειδὴ λαμβάνει, καὶ ἀπομάσσεται τὰ ἔλαια, καὶ παχύτητας εἶναι κοινὴ εἰς ἡμᾶς, καὶ λέγεται Τουρκιστί Τεβεισίρι.

ΚΡΟ'

(1) Κρίσπον, Λατινιστί Crispum, τὸ ὕλον, ἢ τοῦ στυρόν, καὶ κατζαρόν μαλλί.

ΚΡΟΪΟΣ. Τὸ Σαφράνι εἰς τὰς ξένας γλώσσας, χόρ-
τον μὲ ρίζαν κρομμυδατὴν, φύλλα στενά, μακρὰ, πυ-
κτά, καὶ ἀπαλά, καὶ ἄνθος ὑποκυανθὸν, μὲ τρεῖς ἴνας
κόκκινας, καὶ χρυσόχρον γλωσσίδα. Ὁ συνώνυμος τῷ
χόρτῳ Κρόκος, συνίσταται εἰς τὰς ἴνας ταύτας, αἱ ὁ-
ποῖαι καρποφοροῦνται μετὰ διετίαν τοῦ φυτεύματος τῶν
κρομμύων, καὶ συναζόμεναι ἀπὸ αὐγὴν εἰς αὐγὴν κατὰ
τὸν Σεπτέμβριον, καὶ Ὀκτώβριον, καθαρίζονται ἀπὸ
τὰ ἄνθη, καὶ ξηραίνονται εἰς ξηροτήγαν, καὶ αὐτὸς
εἶναι ὁ Κρόκος.

Καλοῦ δὲ γνωρίσματα εἶναι αἱ καλά ἴνες, μακρὰ,
καὶ πλατεῖαι, κόκκιναι, καὶ ξηρόταται διὰ τὰ μὴ ἐπι-
βαρύνονται μὲ γλεῦκος βρασμένον (πετμέζι) ἢ μέλι
διὰ τὰ βαρύνουν.

Ὡραῖον εἶναι τὸ ἀνθοφόρον τῆτο χόρτον, καὶ εὖοσμον,
καὶ χρήσιμος ὁ Κρόκος εἰς ἄρτυμα φαγητῶν, εἰς τὰς
βαφάς, καὶ τὴν Ζωγραφίαν, καὶ εἰς τὴν Ἱατρικὴν. Γί-
νεται εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, καὶ
τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τυρκίαν εἰς τὰς Κώμας Κιζάνην, καὶ
Σάτισταν, καὶ τιθέμενος εἰς κιβώτια μὲ κηρωτὰ πλά-
νία περιφραγμένα, μεταφέρεται ἢ πωλεῖται ἐμπορικῶς.

Ὁ Περσικὸς Κρόκος ὑπερβαίνει ὅλας τὰς λοιπὰς, καὶ
γίνεται χωρὶς καλλιέργειαν εἰς τὰ περίχωρα τῆς Σού-
σης, κατὰ τὰ παράλια τῆς Κασπίας Θαλάσσης, ὁμοίως
καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου.

Κρόκος Νόθος. Τὸ Σαφρανῶνι τῶν Ἱταλογάλ-
λων, καὶ Ἀσφῆρι Τυρκιστί· γίνεται εἰς τὴν Αἴγυπτον
ἀπὸ φυτὸν μὲ ὑψηλότατον καυλὸν, καὶ ἔχοντα κατὰ κρ-
ρυφὴν εἶδος μήκωνος (παπαροῦνας) περιτυλιγμένον μὲ
φύλλα, τὰ ὅποια συναζοῦνται, καὶ ἀποτελοῦν τὸν κρό-
κον, ἢτοι τὴν βαφὴν. Εἰς τὸν κόμβον τῆτος ἐμπεριέχε-
ται σπόρος, ὡς φακῆν, ὀνομαζόμενος Σπόρος Ψιττακῆ,
διότι οἱ ψιττακοὶ νοστιμεύονται τὰ τὸν τρώγειν, καὶ εἶ-
ναι θρεπτικὸς, καὶ νοστιμὸς ὡς τὸν Κανναβόσπορον,
ἀλλ' ὀλιγώτερον ἐλαιώδης, γινόμενος εὐκολα ψωμί, ὡ-
στε πολλοὶ δοξάζουσιν, ὅτι αὐτὸς τὰ ἦναι ὁ Λωτὸς τῶν

Παλαιῶν, ἀπὸ τῶ ὁποῖοι Λωτοφάγοι ὠνομάσθησαν παρὰ τοῦ Γεωγράφου οἱ ἐσθίωντες, καὶ τρεφόμενοι μὲ αὐτόν.

Ἡ Αἴγυπτος στέλλει ἀπὸ τὸν βαπτικὸν τέτον Κρόκον μεγάλας ποσότητας εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ λοιπὴν Εὐρώπην ἀρέσως καὶ ἐμμέσως, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ λοιπὴν Ἐπικράτειαν. Ὁ τῆς Θηβαΐδος ὀνομαζόμενος Σαΐδιν, (διότι Σαΐδα ἢ Θηβαῖς), εἶναι κατώτερος· ὁ δὲ τῆς κάτω Αἰγύπτου Νυμβροσῖνος ὀνομαζόμενος, εἶναι καλῆτερος. Χρεία γὰρ ἦναι νωπὸς, διότι δὲν βαστᾷ ὑπὲρ τὸ ἔτος· καὶ καλὰ κόκκινος διὰ γὰρ ἦναι καλός.

Γίνεται τοιοῦτος καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ κατώτερος πολὺ.

Κρόκος Ἰνδικός. Ἡ Ὀρλεάνα, καὶ ἰδὲ ἐκεῖ.

Κρόκος Ἀφροδίτης. Ἰδὲ ΧΑΛΚΟΣ.

ΚΡΟΜΜΥΔΙ, τὸ Κρέμμυον, γνωστὸν χόρτον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ μέγα ἐσωτερικὸν ἐμπόριον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· εἶναι εὐχρηστον εἰς τὰ μαγειρεῖα.

Ἡ Αἴγυπτος καρποφορεῖ ἐξάίρετα Κρόμμυα κατὰ τὴν γνώμην ὅλων τῶν περιηγητῶν, καὶ πλῆθος πολὺ, ὥστε ἠμπορῆν γὰρ δικαιολογηθῶν κατὰτι οἱ φυγάδες Ἑβραῖοι ἐπιθυμήσαντες αὐτὰ εἰς τὸ ὄρος τῆ Σινᾶ τρεφόμενοι μὲ τὸ Μάννα, καὶ τὰ ὀρτύκια· ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπὸ ἐμένα, διότι δὲν τὰ προτιμῶ.

Κρομμύδια ὀνομαζόμενα καὶ τῆς βολβῆς, ἢτοι τὰς χονδρὰς ρίζας τῶν χόρτων, τὰς ὁποίας φυτεύοντες ἀποκτοῦμεν εἰς τοὺς κήπους, ἀνθῆ εὐώδη, καὶ ὠραῖα· πολλοὶ κηπουροὶ πωλῶν ἀπὸ αὐτὰ πρὸς τῆς ζητῶντας.

ΚΡΙΘΑΪΡΙ. Γνωστὸν εἶδος γεννήματος ὄψιμος μὲ στάχυν μακρῦτριχον, εἶναι δὲ καὶ πρῶϊμον σπειρόμενον πρὸ τῆ χειμῶνος, ἀλλὰ σπανίως· τὸ δὲ πελὺ ὄψιμον.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, καὶ τοῦ Ἀρχιπελάγους τρώγην ψωμί κρίθινον, καὶ τρίφονται ἐξάίρετα.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὅλην τὴν Τυρκίαν τρίφουν τῆς ἄπυς μὲ τὸ Κριθαΐρι. Εἰς τὴν Εὐρώπην κατασκευάζουν τὸν

τὸν ζῦθον, καθὼς ἐγράψαμεν εἰς τὸ ἴδιον Ἄρθρον, καὶ γίνεται ὁ καλῆτερος.

Κριθάρι Ἀλησμένον, ἢτοι ἐκδερματισμένον, εἶναι ὁ Φάρος, ὁ ὁποῖος μὲ τὸν ζῶμόν τῆ κρέατος γίνεται καλόν, καὶ θρεπτικόν φαγί, καὶ μάλιστα ὁ καλὰ καμωμένος τῆς Γερμανίας, καὶ τῆς Ῥωσσίας· διὰ τῆτο καὶ Orzo Tedesco, Κριθάρι Τευτονικόν, Ἰταλιστὶ λέγεται.

Οἱ Ἴατροὶ δίδουσι τὸ Κριθάλευρον διὰ πτισσάνην δρυσιστικὴν, καὶ θρεπτικὴν τῶν ἀρρώστων.

Καλόν Κριθάρι εἶναι τὸ θρεμμένον σπυρί, καὶ καθαρόν ἀπὸ ἄχυρα, καὶ λοιπὰ ἑτερογενῆ· πωλεῖται ὡς τὸ σιτάρι, καὶ τὰ λοιπὰ γεννήματα μὲ τὸ κοιλόν.

ΚΡΙΘΜΟΝ, τὸ Κρίταμον, ἰδὲ ΜΑΨΑΘΡΟΝ ΘΑΛΑΣΣΙΟΝ.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ. Τὸ κρυστάλλι, εἶδος μεταλλικῆς διαφανεστάτης λίθου, συμπηγνυμένης, καὶ ἀπολιθωμένης μεταξὺ τῶν πετρῶν, καὶ μὲ τὸν ὁμοιον τρόπον, καὶ εἰς ἐξάγωνον σχῆμα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ κατασκευαζομένης εἰς διάφορα σκεύη, ὡς καθρέπτας, κυάθους, κοτύλας, κυπέλας, ποτήρια, καὶ παρόμοια.

Πολλὰ ὄρη τῆς Εὐρώπης, καὶ μερικὰ τῆς Ἀσίας ἔχουσι Κρυστάλλους· τοὺς περισσοτέρους ὅμως ἔχει ἡ Μαγασκάρου, Νῆσος μεγίστη τῆς Ἀφρικῆς· εἰς τὰ βουνα, καὶ εἰς τὰς ποταμῆς τῆς, εὐρίσκονται μέγιστα κομμάτια Κρυστάλλων, ἀλλ' ἐπειδὴ δυσκόλως εἶναι ὀλόκληρα καθαρά, κομματιάζονται, καὶ δελεύονται τὰ καλῆτερα, καθὼς αἱ λοιπαὶ τίμαι λίθοι, καὶ πετράδια· ἡ Ἀγγλία δίδει εἰς τὴν Τουρκίαν ἐξαίρετα σκεύη κρυστάλλινα.

Κρύσταλλος λέγεται καὶ τὸ κατασκευαστὸν καθαρώτατον ὑελί, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν διαφανεστάτην καθαρότητα, καὶ ἐντέλειαν τῆ φυσικῆς κρυστάλλου· τὰ τοιαῦτα σκεύη, ἐκτὸς τῶν ἀπλῶν καθρεπτῶν, διαγλύφονται, καὶ ἐργάζονται εἰς διάφορα σχήματα, καὶ μορφὰς ἐξαιρέτης. Ἡ Βοημία πρότερον, καὶ ἡ Ῥωσσία τώρα δίδουν εἰς ἡμᾶς πολλὰ καλὰ, τὰ ὁποῖα διὰ τὰς γωνιώδεις κα-

κατατομάς ὀνομάζονται Ἀδαμαντώδη, ἥτοι Ἐλμαστράσια, ἀπὸ τοῦ ἑλμάς Τουρκιστὶ ὁ ἀδάμας.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΜΑ, ὀνομάζεται εἰς τοὺς ἀδάμαντας, καὶ τὰ λοιπὰ διαφανῆ πετράδια, ἢ δι' ἐλάττωμα εὐρισχομένη εἰς τὸ σῶμά των πομφόλυξ.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΝ τῆς **ΤΡΥΓΙΑΣ** λέγεται ἡ κορυφὴ αὐτῆς. Ἰδὲ **ΤΡΥΓΙΑ**.

Ἐντέλεια τῆ φυσικῆ, καὶ τῆ κατασκευαστῆ Κρυστάλλου εἶναι τὸ διαφανές, λαμπρὸν, χωρὶς κηλίδας, ἢ κρυσταλλώματα, καὶ καλοδουλευμένον.

ΚΤΕΝΙ. Ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ ἐκτύλιγμα, καὶ καθάρισμα τῶν τριχῶν, κατασκευαζόμενον ἀπὸ διάφορον ὕλην, ὡς πυξὸν, κέρατα, μολίβι, ἐλεφαντόδογτας, ὄφαροκόκκαλον, καὶ ὄστρακον χελώνης. Κατασκευάζονται δὲ διαφόρων εἰδῶν, σχημάτων, καὶ ἀραιότητων κατὰ τὴν χρεῖαν, καὶ τὴν πολυτέλειαν· τὰ μολυβένια χρησιμεύουν διὰ νὰ ἰσάσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπομελανώσουν τὰς πολὺ ξανθὰς τρίχας.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν εἶναι Συντεχνία ὀλόκληρος κτενοποιῶν, καὶ κατασκευάζει πλῆθος πυξίνων, κερατίνων, καὶ ἄλλων εἰδῶν, ἀποστελλόμενα καὶ ἔξω εἰς ἀρκετὰς ποσότητας. Τὰ ἐλεφάντινα ἐγκρίνονται διὰ τὴν λευκότητα, καὶ στερεότητα τῆς ὕλης των, μ' ὅλον τοῦτο φέρονται καὶ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν μερικὰ, καθὼς καὶ ἀραιὰ στεφανοειδῆ χελωνοστράκινα διὰ τὸν κεκρῦφαλον τῶν γυναικαρίων, ἀλλ' ὀλίγα.

Κτένι πύξινον μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ τὸ κτένισμα τῶν λιναρίων, καὶ εἰς αὐτὸ ἐξοδεύονται τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ξύλον, κατασκευαζόμενα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πάμπολλα.

Κτένι ὀνομάζεται καὶ τὸ μεταχειριζόμενον εἰς τὰ ὑφαντήρια, ἔργαλεῖον μακρὸν, ὅσον τὸ πλάτος τοῦ παριίου, καὶ σύνθετον ἀπὸ ψιλὰ καλάμα (ἀκίδας), εἰς τὰ ὅποια διαπερῶνται οἱ μῖτοι (διὰ τῆτο ὀρθότερα μοι φαίνεται ἡ συνειδισμένη εἰς τὴν πατρίδα μου λέξις Μιτάρι) καὶ ὑφαίνονται τὰ πανία, καὶ ροῦχα.

Κ τ ῆ -

Κτένι ὀνομάζεται, καὶ ξύλον πλατὺ μὲ ἕραν, ἢτοι λαβὴν, ἔχον ἐπάνω καρφωμένα σιδηρᾶ μακρὰ ὀδόντια, μὲ τὰ ὅποια κτενίζου τὰ μαλλία, καὶ χονδρὰ κανναβολί- ναρα, τῆτο καὶ Λανάρι, ἀπὸ τῆ Λάνα (τὸ μαλλί) Λατινικοῦ ὀνομάζεται.

Κτενισμὲνον μαλλί, καὶ λινάρι λέγομεν τὸ πε- ρασμένον ἀπὸ τὰ τοιαῦτα Κτένια, καὶ ἔτοιμον διὰ νῆμα.

Ὅλα αὐτὰ τὰ Κτένια κατασκευάζονται εἰς τὸν τό- πον, καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον δὲν ἐμβαίνου.

Εἰς τὰ ἐργοχειρῆα τῆς Εὐρώπης κτενίζου καὶ τὸ βαμβάκι διὰ νὰ κάμνῃ τὰ ψιλὰ μουσελίνα· αὐτὴ εἶ- ναι ἐργασία τῶν γυναικῶν, καθὼς καὶ τῶν εἰρημένων μαλλίων, καὶ λιναρίων· χρειάζεται ὅμως περισσοτέραν ἐπιτηδειότητα διὰ νὰ μὴ ᾖται ἄλλαι μακρᾶί, καὶ ἄλ- λαι κονταί, ἀλλὰ σχεδὸν ἰσομήκεις αἱ τρίχες τῆ βαμ- βακίου.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΕΪΟΝ, ὀνομάσαμεν εἰς τὴν λέξιν Ἴπ- ποτροφεῖον τὴν ἀγέλην, καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐπισαγματικῶν ἀμαξητικῶν ζώων, ὡς βοῶν, ἵππων καὶ ἡμιόνων.

Ἐπαινῶνται οἱ Ἄραβες διὰ τὴν ἀρχαίαν ἐπιμέλειάν των εἰς τὸ νὰ τρέφου ἵππους, νὰ τοὺς πολλαπλασιάζου, καὶ νὰ παρατηρῶν τὸ καλὸν γένος· ὥστε κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν περιηγητῶν, εὐρίσκονται εἰς αὐτὴς κατά- λογοι γενεαλογικοὶ τῶν ἵππων ἀπὸ χιλιάδας ἐτῶν, καὶ οἱ μεγαλήτεροι Ἡγεμόνες ἔχου τοιαῦτα Ἴπποτροφεία. Οἱ Αἰγύπτιοι μετὰ τὴν ὑποδύλωσίν των εἰς τοὺς Ἄραβας ἔλαβον αὐτὸ τὸ μάθημα, διὰ τοῦτο ἀμφοτέρω τὰ γένη ἐγαρίνονται εἰς τοῦτο· ὁμοίως οἱ Ἴσπανοὶ κυριευθέντες παρὰ τῶν Ἀράβων, ἀπέκτησαν ἐξάίρετα Ἴπποτροφεία. Οἱ Ἄγγλοι μιμηθέντες τοὺς εἰρημένους, εὐδοκίμησαν εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσου γένη ἵππων παντοίων, καὶ καλῶν· τέτις σπευδάζου νὰ μιμηθῶν οἱ Γάλλοι, ἀλλὰ δὲν τῆς φθάνου.

Ἡ Οὐγκαρία ἔχει Ἴπποτροφεία ἀμαξητικῶν μεγάλων ἵππων, καὶ ἡ Δακία διὰ τὰ πολλὰ τῆς χόρτα ἐνασχολο- λθεῖ

λεί μερικὰς ἐμπόρας εἰς αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα. Ἐννοπεῖον δ' ἐνταῦθα τὴν Μολδαβίαν.

Διὰ τὰ ἀποκτήσῃ ὁ Κτηνοτρόφος καλὰς ἵππους, πρέπει τὰ ἐκλέξῃ τόπον διὰ τὴν ἵππαγέλην, λοφώδη, καὶ πλησίον εἰς ποταμὸν, ἢ ρύακα, μὲ χόρτα ἀρκετά. β'. τὰ ἐκλέξῃ ἀναβάτην ἵππον ἀνδρείον, ὀλομελῆ, καὶ εὐτραφῆ εἰς τὰ καλῆτερα χρώματα, περὶ τῶν ὁποίων ἰδὲ ἼΠΠΟΣ· καὶ εἰς 300 φοράδας τὰ ἔχη 10, ἢ 12 ἀναβάτας ἵππους, ἀπὸ 4 ἕως 14 ἐτῶν ἡλικίας, καὶ τὰ τὰς τρέφῃ μὲ ἐπιμέλειαν εἰς σταύλους ξηρὰς, καὶ μὲ καλὸν αἶρα, καὶ ὄχι μὲ πολὺ φῶς, καὶ τὰ τοὺς ποτίζει δις τῆς ἡμέρας νερὸν ποτάμιον, καὶ εἰς ἔλλειψιν τῆτος ἀπὸ βρύσιν, ἢ πηγᾶδι, πλην τὰ μὴ ἦναι πολὺ κρύον. γ'. τὰ ἔχη φοράδας πλατείας, ὄχι πολλὰ παχείας, καὶ μετὰ τὴν τετραετίαν τὰ τὰς δώσῃ εἰς τὸν ἀναβάτην ἵππον τὸν καιρὸν τῆς ἀνοιξέως. δ'. ἡ συνουσία μετὰ τῆ ἀναβάτου τὰ γίνῃ πρωτῆ, ἢ πρὸς ἐσπέραν, καὶ σημεῖον τῆ ἐγκαστρώματός της εἶναι τὸ τὰ μὴ δέχεται πλέον τὸν ἵππον λακτίζουσα αὐτόν· μετὰ ἕνδεκα μῆνας τῆς συλλήψεως γεννᾷ ἡ φοράδα, καὶ βυζάνει τὸ πωλᾶρι ἕως 1½ ἔτος.

Ἡμιονοτροφεῖον ἄς ὀνομασθῆ τὸ Κτηνοτροφεῖον τῶν Ἡμίονων· αἱ περισσότεραι παρατηρήσεις εἰς τῆτο εἶναι αἱ αὐταὶ μὲ τὰς ἀνω ρηθείσας· ἰδιαίτερον δὲ ἔχουσι τὴν σύμμειξιν ἑτερογενῆς ὄνου μὲ τὴν φοράδα.

Ὁ ὄνος πρέπει τὰ ἦναι καλοφρεμμένος, καὶ μετὰ τριετίαν τὰ ἀναβῆ τὴν φοράδα παρατηρημένην ὡς ἀνωτέρω διὰ τὰ ἦναι καλὴ εἰς τοῦτο.

Ἐπειδὴ ὁ ὄνος γίνεται ὀρμητικώτατος ἀφ' οὗ ἰδῆ τὴν φοράδα, καὶ ἐνδέχεται τὰ δακώσῃ καὶ αὐτὴν, καὶ τὸν Κτηνοτρόφον, καλὸν εἶναι τὰ χαλινωθῆ μὲ κημὸν σφικτὸν διὰ τὰ μὴ ἡμπορῆ τὰ ἀνοιξῆ τὰς σιαγόνας τε.

Ἡ φοράδα βαστᾷ ἔγκυος τὸν ἡμίονον ὀλόκληρον ἔτος, καὶ τὸν βυζάνει μόνον ἕξ μῆνας, διότι δάκνει τὰ βυζίατης· καὶ ἂν τὸ πωλᾶρι ἔχη ἀνάγκην ἀπὸ γάλα ἀκόμη, καλὸν εἶναι τὰ βυζάξῃ ἄλλην φοράδα.

Ἡ ἀγέλη τῶν βοῶν ἔχει τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις,

καὶ

καὶ εἶπαμεν ἀρκετὰ (ὅσον διὰ τὸν περίεργον ἀναγνώστην) εἰς τὴν λέξιν Βοῦς.

ΚΥ΄ΑΜΟΣ. Κοκκί, ἢ Κυκκί γνωστὸν ὄσπριον μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ λοιπὰ, καὶ χρήσιμον διὰ φαγί, καὶ μάλιστα τὰς νηστείας, ἢ ὀλάκαιρον, ἢ καὶ βρασμένον μέχρις ἀλευρώσεως, καὶ μετὰ τὸ ρίψιμον τῆς ἐπίδερμίδος του, ἢ κοινὴ γλώσσα παραλαβῆσα τὴν Ἰταλικὴν λέξιν, τὸ ὠνόμασε Φάβαν· τὸ ὁποῖον δὲν σημαίνει τι περισσότερον ἀπὸ Κύαμον, ὥστε Κυαμάλευρον, ἢ Κυκκάλευρον ἢ θελεν ἦναι ἐμφαντικώτερον.

Τὸ ἀλεύρι των χρησιμεύει διὰ ξήραμα τῶν τριχῶν καὶ μαλλίων, καὶ εἰς τὴν Ἰατρικὴν διὰ καταπλάσματα, καὶ ἄλλα.

ΚΥ΄ΑΜΟΣ τῆ ἈΓΙΟΥ ἸΓΝΑΤΙΟΥ (Fève de S. Ignace) καρπὸς δένδρου τῶν Φιλιππίνων Νήσων περισπένδαστος εἰς τοὺς Σίνας, καὶ διὰ τοῦτο ἀποτελῶν μέγα ἐμπόριον. Εἶναι δὲ σκληρὸς, σχήματος ἀνωμάλου, μέγας ὡς ἀμύγδαλον ἀκαθάριστον, ἢ ἔρμοδάκτυλον· τὸ ἐξωτερικόν του χρῶμα μελανωπὸν ἢ καὶ στακτηρὸν, τὸ δὲ ἐσωτερικόν τε καστανὸν, καὶ τὸ σῶμά τε σκληρὸν, ὡς κέρατον. Ριιζόμενον τὸν μεταχειρίζονται εἰς τὴν Ἰατρικὴν εἰς τὰς Ἰνδίας, καὶ τὴν Σίναν μὲ ὄφελος μέγα, διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τῶν Ἰησουϊτῶν μαθητῶν τοῦ Ἰγνατίου ἀνεγράφη μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα. Οἱ ἐντόπιοι τὸν ἐνομάζουν Σιαβαλόγγα.

Δυνάμεις ἰατρικαὶ αὐτῆ τῆ Κυάμου εἶναι, τὸ νὰ ὠφελῆ εἰς τὰ νευρικὰ πάθη, καὶ τὴν ἐπιληψίαν· εἰς τὰς πόνους τοῦ στομάχου, καὶ τὸν κώλικαν, πινόμενος μὲ κρύον νερόν· καὶ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ πάθη, κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς· εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ὅμως Φαρμακοποιίας ὀλίγον ἐμβαίνει διὰ τὴν ἀνεμπειρίαν τῶν ἰατρῶν· ἀλλ' ὁ καιρὸς θέλει μᾶς διδάξει ἂν εἰς αὐτὸν τὸν κύαμον συνίσταται ἢ πανάκεια, ἢ ὄχι· ἀλλ' ἐπειδὴ πλησιάζουν σχεδὸν ἑκατὸν ἔτη ἀφ' ἧ ἐγνωρίσθη, καὶ ἀκόμη δὲν ἐφημίσθη τόσον, ὀλίγον μένει νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ τὸν ἀγιώνυμον τοῦτον Κύαμον. Βαβαί! πόσα μεγάλα ὀνόματα ἔχουν μικρὰς ἐνεργείας!

ΚΥΚΙΪΔΑ (1) *Galle d'Alepo*, ἢ ἀπλῶς *Galle*, τὸ δὲ προστιθέμενον *Noix*, ἥτοι καρύδι εἶναι πολλά περιττόν· εἶδος παρασαρκώσεως εὐρισκομένης εἰς τὴν Μελάνδρον, καὶ γινομένης ἀπὸ τὸ κέντρομα ζωῦφίου εἰς τὰ τρυφερά κλονάρια, τὰ ὅποια μὲ τὸν χυμόν των ἀποτελοῦν κατ' ὀλίγον αὐτὸ τὸ στρογγύλον παρασάρκωμα, καὶ μὲ τὸν καιρὸν ζωντανεῖ τὸ ἐγκλειόμενον μέσα ὦν τῷ ζωῦφίῳ, τρυπᾷ τὴν κυκίδα, καὶ ἐκβαίνοντας ἔξω, πετᾷ. Ἴδου ἕως τῶρα ἡ Κοκκινιλία, τὸ Πρινοκόκι, καὶ ἡ Κηκίς τῷ αὐτοῦ γένους.

Ἡ Συρία, καὶ ἡ Ἀσία συναΐζει πολλὴν κυκίδα, καὶ κατὰ τὰ τρία χρώματά της πρασινωπὸν, μαῦρον, καὶ λευκόν, βάφονται ἀδιαφόρως μὲ αὐτήν· τοῦ Χαλεπίου εἶναι καλιτέρα, καὶ γνωρίζεται ἀπὸ τὰ μακρὰ, καὶ στενὰ σακκία της, μεταφερομένη ἐκεῖ ἀπὸ τὸ Μουσοῦλι παρὰ τὸν Τίγρητα· μετὰ ταύτην ἀκολουθεῖ ἡ τῆς Τριπόλεως, καὶ Σμύρνης εἰς μικρὰ ἀραδωτὰ σακκία.

Μὲ αὐτὴν τὴν μαῦρην, καὶ πρασινωπὴν δηλαδὴ, γίνεται καὶ τὸ γραφικὸν μελάνι, καὶ ἡ βαφὴ τῶν μαῦρων τομαρίων, καὶ ἄλλων πολλῶν· μὲ τὴν λευκὴν βάφονται τὰ μεταξωτὰ μαῦρα. Στέλλεται μεγάλη ποσότης διὰ τὴν Εὐρώπην, καὶ ἰδὲ εἰς τὰς Δέξεις Σμύρνη, Χαλέπιον, καὶ ἄλλας.

ΚΥΚΝΟΣ. Πτηνὸν ἀμφίβιον μεγαλήτερον, καὶ δυνατότερον ἀπὸ τὸν ἡμερον χῆνα, ἀλλὰ πολλὰ ὅμοιον μὲ αὐτὸν κατὰ τὸ σῶμα· ὁ μικρὸς εἶναι στακτιρὸς, ἀλλ' ὁ μεγαλήτερος ὀλόλευκος, καὶ λαμπρὸς. Δίδει εἰς τὸ ἐμπόριον τὰ λεπτὰ πτερά τε διὰ γέμισμα προσκεφαλαίων, καὶ στρωμάτων· τὰ μεγάλα τῶν πτερύγων διὰ τὴν γραφὴν, καὶ τὸ δέρματου ἐργασμένον παρὰ τῶν διφθερουγῶν μὲ τὰ μικράτου πτερά γίνεται διφθέρα θερμοτάτη, καὶ ἀφέλιμος εἰς τὰς ρευματισμὸς, φορουμένη κατὰ σαρκα εἰς τὸ πονεμένον μέλος. Ἡ Δακία, καὶ ἡ Ῥωσσία,

ὡς

(1) Κυκίς μοί φαίνεται ὀρθότερον εἰς τοῦ ἡ.

ὡς ποταμότοποι, καὶ κυκνοτρόφοι μᾶς δίδουν αὐτὰ τὰ προϊόντα. Τὸ φημιζόμενον ἄσμα τῆς μελωδίας τῶν Κύκνων τῆς Αἰγύπτου μᾶς εἶναι ἄγνωστον, καὶ οὔτε εἰς τὸ ἐμπόριον εἶναι δυνατόν νὰ ἔμβη διὰ νὰ ἐρευνησώμεν ἂν ἀληθεύῃ.

ΚΥΨΕΡΟΣ. Εἶδος παπύρου ὀνομαζόμενος Galanga παρὰ τῶν Ἰταλῶν, καὶ διαιρεῖται εἰς μακρὺν, καὶ στρογγύλον· ἀμφοτέρων δὲ αἱ ρίζαι χρησιμεύουν εἰς τὴν Ἰατρικὴν· οἱ Γάλλοι τὸ ὀνομάζουν Souchet.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ. Δένδρον γνωστὸν ἀειθαλὲς αὐξάνον κωνοειδῶς, καὶ χρησιμεῖον διὰ σανίδια, καὶ μακρὰς δοκούς· τὰ Κυπαρισσόμηλα ἐμβαίνουν εἰς τὴν Ἰατρικὴν, καθὼς καὶ ἡ ἀποστάζουσα ῥητίνη ἀπὸ αὐτὸν εἰς τὰ θερμὰ κλίματα.

Τὰ κατασκευαζόμενα κιβώτια ἀπὸ τὰς σανίδας του φυλάττουν τὰ ρούχα ἀπὸ τὴν βοτρίδα, καὶ ὁ καπνὸς τοῦ ξύλου του διώκει τοὺς κῆλους.

ΚΩΔΩΝΕΣ. Ὀργανα ἀπὸ μέταλλον χυτὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς σχῆμα κώνου κοιλοβαθοῦς, μὲ γλῶσσαν κρεμασμένην ἔσωθεν ὁμοίως μεταλλικὴν, καὶ χρησιμεύουσαν ἀντὶ σφύρας, ὥστε κινέμενον τὸν κώδωνα νὰ κτυπᾷ, καὶ νὰ ἠχολυγῇ.

Μεγαλύτεροι κώδωνες εἶναι οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐμβαίντες εἰς χρῆσιν μετὰ τὴν ὀγδόην Ἐκατονταετηρίδα, ἀντὶ τῶν σημάτων· εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν εἶναι συγχωρημένοι, ὅπου συγκατοικοῦν Τούρκοι μὲ Χριστιανούς, καὶ διὰ τῆτο δὲν κατασκευάζονται εἰς τὸν τόπον, ἀλλὰ μεταφέρονται ἀπὸ τὴν Δακίαν, καὶ Εὐρώπην διὰ τὰ Μοναστήρια, καὶ Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανικῶν Χωρίων.

Μικρότεροι εἶναι οἱ μεταχειριζόμενοι εἰς τὰ Χριστιανικὰ καράβια, καὶ παλάτια· καὶ ἐπομένως οἱ κρεμασμένοι εἰς τὰς καμήλους, καὶ ἡμίτους, τὲς ὁποίας ἡ κοινὴ γλῶσσα καλῶς ὀνομάζει Κυπρία· διότι Κύπρος ὁ χαλκὸς εἰς τὴν εὐγενῆ μας γλῶσσαν· οὔτοι δὲ καὶ ὅλα τὰ κωδωνίδια στρογγύλα, καὶ ἀντὶ γλώσσης ἔχοντα μικρὸν ἀπόλυτον κομμάτι μέσα διὰ νὰ κτυπᾷ, κατασκευάζονται.

ζονται εἰς τὸν τόπον, καὶ εἰς μερικάς χρήσεις γίνονται ἀπὸ ἄργυρον, καθὼς διὰ τοὺς Ἀρχιερατικούς Σάκκους, καὶ διὰ τὰς ὑδροφόρους (σακάδες) τῶν στρατιωτικῶν τῆς Τουρκίας Ταγμάτων.

Οἱ λοιποὶ κώδωνες κατασκευάζονται ἀπὸ χυτὸν ὀρείχαλκον, καὶ μερικοὶ μικροὶ διὰ πρόβατα ἀπὸ σίδηρον λεπτὸν, καὶ σφυρήλατον κοῖλον, καὶ στενότερον πρὸς τὸ στόμα· διὰ τῆτο καὶ εἶναι βαρυφωνότεροι.

ΚΩΝΟΠΙΔΙ. Εἶδος κράμβης, παρὰ τῶν Ἰταλῶν *Canolo Fiore*, καὶ παρὰ τῶν Γάλλων *Chou fleur*, ἢτοι ἀνδροκράμβη ὀνομαζόμενον, καὶ ἐπειδὴ αὐτὰ τὰ ἀνθητου ἔχεν μικρὸν, καὶ κωνοποιδῆ σπόρον, δὲν εἶναι ἀνάρμοστος ἢ κοινὴ αὕτη ὀνομασία τοῦ Κωνοπιδίου.

Ἡ Κύπρος ἔχει αὐτόχθονον τὸ λάχανον τῆτο, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνεται εἰς τὰς τραπέζας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς κήπυς, ὅπῃ φυτεύονται πλήθῃ πολλὰ μεταβάλλεται, καὶ χαλᾶ ὁ σπόρος, ἀνάγκη εἶναι νὰ μετακομίσουν ἐτησίως ἀπὸ τὴν Κύπρον μεγάλας ποσότητας, καὶ ἀποτελοῦν ἐμπόριον μὲ τῆτον τὸν σπόρον, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ᾔηται τοῦ αὐτῆ ἔτους, καὶ καθαρὸς, καὶ θρεμμένος.

**ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Κ, ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.**